

Plataan

Er stond een plataan
in het park van de stad
waaronder een jongen zat,
niet zijn schat
Hij was niet de eerste
en ook niet de laatste
die daar zijn hart verloren had
Al veel verliefden zag die plataan,
hij zag ze komen en hij zag ze gaan
Zijn bladeren fluisterden met hen mee
Ze ruisten bij het spel van de wind
voor de geliefden die werden bemind
En al gaan de jaren der jeugd voorbij,
steeds zijn er verliefden in de maand mei
Nog altijd fluistert de wind in de blaren
als toen er de eerste verliefden waren

An Cuijpers-Rutjens
Januari 2001

“De vlagge hange oet”

De treurwilg heet zien gerdienkes opgehange
um de lintje-zonneströlkes op te vange
Hae liektj now neet zoeë te treure
want waat kan um nog gebeure?
Now de zomerklok gieët trûmpe
hooftj hae neet mieër te zûmpe
Zien gerdienkes fladdere inne windj
Hae es geine treurwilg mer eine lintje-vrindj

An Cuijpers-Rutjens, december 2009